

Ulice

Marta Kubišová

Jsem tichá, zpívám polohlasně,
jsem zamyšlená álej,
jsem slepá a ve tmě vidím jasně
jít tebe, ty můj malej.
Jdem slepá, voď mě pološerem,
v mé tmě jsi bílou holí,
jsem prázdná, napiš věčným perem,
ve mně co tě bolí.

Jsem bez oken dům,
pár kroků pavlačí,
byt s opuštěnou paní,
jsem bez dveří dům,
kde slova nestačí,
kde nemluví se ani.

Jsem prázdná,
zrak ti neoslám,
mám přes šat černý talár
a pod ním, když ty jdeš se vlním
tvoje malá, malá ulice.